

[Hans Hedtoft.]

ny Fornemmelse for det ærede Medlem! Vi sagde forud for Valget den 30. Oktober 1945, hvad ogsaa alle politisk interesserede i dette Land ved, at vi efter Valget ikke agtede at deltage i en Koalitionsregering, men udpegede Valgdagen det danske Socialdemokrati dertil, var vi naturligvis, som det er vor parlamentariske Pligt, villige til at danne Regering. Det er den enkle Sandhed om dette, og det ærede Medlem ved, ligesom hele Landet, at vi vandt ikke nogen Valgsejr den 30. Oktober 1945, — det gør vi forhaabentlig næste Gang —, men den Gang gjorde vi det ikke; vi tabte 18 Mandater. Splittelsen i Arbejderbevægelsen og den totale Forkastelse af hele vor økonomiske Linie, som skete fra samtlige antisocialistiske Partiers Side under Valgkampen, var Aarsagen til, at det var ugørligt og umuligt for os paa tilfredsstillende politiske Vilkaar at danne den socialdemokratiske Regering, som jeg i øvrigt er enig med det ærede Medlem i, at vi burde have haft allerede efter forrige Valg. Vælgerafgørelsen var en Hindring derfor, og altsaa hverken noget med faglige Lønsituationer eller noget andet.

I Stedet for at forklare, hvorfor den nuværende Regering ikke har gjort den Indsats, den under Valgkampen stillede i Udsigt, i Retning af at ophæve Restriktionerne, sagde nu det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, at der var den Forskel paa Regeringen og paa os, altsaa Socialdemokratiet, at Regeringen havde den bedste Vilje til at ophæve Restriktionerne, hvorimod jo Socialdemokratiet vilde Restriktioner for Restriktionernes egen Skyld. Ja, jeg forstaa, at disse Talemaader kan gøre sig i Venstrepresen og paa Vælgermøderne trindt om, hvor det ærede Medlem færdes. Men jeg vilde gerne have paavist af det ærede Medlem, hvor noget saadant er bragt til Udtryk fra Socialdemokratiets Side. Sandheden er jo den, at vi under sidste Valgkamp ærligt og redeligt sagde til de danske Vælgere, at de Partier, der under denne Valgkamp fortalte, at Danmark med den bundne Økonomi, vi har, med den Bundethed, vi ogsaa staar i til et Europa med en statsdirigeret Økonomi, kunde ophæve Restriktionerne, førte ikke ærlig Tale. Vi var ærlige, vi sagde alt dette til Vælgerne, men det ærede Medlem og dusinvis af hans Partifæller og endnu flere Dusin Venstreblade sagde noget helt andet under Valgkampen.

Det var ogsaa karakteristisk for Regeringspartiets Ordfører, at han, da han

skulde tale om Regeringens gode Geringer, talte om de saakaldte Forbedringer, den nuværende Regering havde gennemført for Alders- og Invalidere, men fuldstændig tav om den Oplysning, jeg havde givet, at det var ham personlig, der havde hindret det Forslag, Socialdemokratiet fremsatte om en virkelig Hjælp til de danske Alders- og Invalidere paa 50 Mill. Kr., at det var ham, der som Udvalgets Formand havde hindret, at dette Udvalg overhovedet blev sammenkaldt til Møde.

Det ærede Medlem fremsatte en anden Paastand, som jeg maa gøre Indsigelse imod. I sin Iver for at berømme Regeringen fortalte han, at de af Regeringen gennemførte Nedsættelser i Arbejdsløshedsunderstøttelsen betød, at der var overført Tusinder her i Landet fra Understøttelse til Arbejde. Det er en stærk Paastand, ærede Medlem. Det er en direkte Sigtelse imod Tusinder af danske Arbejdere. Det er en direkte Sigtelse imod Fagorganisationerne og Arbejdsløshedskasserne for, at de ikke har efterkommet de til dem fremsatte Anmodninger om at anvise Folk til Arbejde. Ellers har en saadan Paastand ingen Mening. Det er ikke rigtigt! Bevares, jeg vilde være lige saa stor en Demagog, som det ærede Medlem og hans Partifæller var under forrige Valgkamp, om jeg vilde benægte, at der ogsaa inden for Arbejderbevægelsen og Arbejdsløshedskasserne findes braadne Kar og findes Folk, som sikkert har villet trykke sig for at tage imod Arbejde. Men det altovervejende Flertal af danske Arbejdere foretrækker i Dag, som de altid har gjort det her i Landet, Arbejde frem for Understøttelse. Det ærede Medlem burde holde sig for god til, i alt Fald fra denne Talerstol, at anvende en Talemaade som den, han anvendte her.

Det ærede Medlem fremsatte saa den sædvanlige Paastand om, at Socialdemokratiet var klassebetonet og førte Klassepolitik. Og Modsætningen hertil, det er Partiet Venstre med den brede, politiske Favn, hvor baade Gaardejeren og Husmanden, og jeg ved ikke hvem, hører hjemme ... (Edvard Sørensen: Ja, de er der alle Klasser!) ... Ja, de er der alle, men det er i ret begrænset Omfang, de er der, og de bliver færre efter næste Valg. Dette at fremstille Partiet Venstre som et Parti, der er hensyntagende til alle Sider, og disse Forsøg paa ved enhver given Lejlighed at sætte Klassepræget paa det største danske politiske Parti, Socialdemokratiet, tror jeg efter de Oplysninger, der er kommet frem nu, vil have mindre Mulighed for at gøre sig. Jeg vil gerne stille det direkte